॥ ७४ ॥ ७५ ॥ अथवैषवानरः वानरराजमहाबलत्वात् स्वयमेवकुंभकर्णान्मोक्षंप्राप्स्यति ॥ यदि नमोचयिष्यत्यात्मानं तदामोचयितव्योमयेतिक्षणमात्रंप्रतीक्ष्य स्थितः सासुरोरगैस्त्रिदशैर्गृहीतोपि यद्ययंभवेत्तथापि महाबलत्वात् स्वयमेवमोक्षंप्राप्स्यति ॥ किंपुनःअनेनराक्षसापसदेनेतिभावः ॥ ७६ ॥ कथंतर्हिनेदानींमोचयतीत्य

यद्विन्याय्यंमयाकर्तुंतत्करिष्याम्यसंशयं ॥ भूत्वापर्वतसंकाशोनाशयिष्यामिराक्षसं ॥ ७४ ॥ मयाहतेसंयतिकुंभकर्णेमहाबलेमुष्टिविशीर्णदेहे ॥ विमोचितेवानरपार्थिवेचभवंतुहृष्टाःप्लवगाःसमग्राः ॥ ७५ ॥ अथवास्वयमप्येषमोक्षंप्राप्स्यतिवानरः ॥ गृहीतोयंयदिभवेत्त्रिदशैःसासुरोरगैः ॥ ७६ ॥ मन्येनतावदात्मानंबुध्यतेवानराधिपः ॥ शैलप्रहाराभिहतःकुंभकर्णेनसंयुगे ॥ ७७ ॥ अयंमुहूर्तात्सुग्रीवोलब्धसंज्ञोमहाहवे ॥ आत्मनोवानराणांचयत्पथ्यंतत्करिष्यति ॥ ७८ ॥ मयातुमोक्षितस्यास्यसुग्रीवस्यमहात्मनः ॥ अप्रीतिश्चभवेत्कष्टाकीर्तिनाशश्चशाश्वतः ॥ ७९ ॥ तस्मान्मुहूर्तंकांक्षिष्येविक्रमंमोक्षितस्यतु ॥ भिन्नंचवानरानीकंतावदाश्वासयाम्यहं ॥ ८० ॥ इत्येवंचिंतयित्वाथहनूमान्मारुतात्मजः ॥ भूयःसंस्तंभयामासवानराणांमहाचमूं ॥ ८१ ॥ सकुंभकर्णोथविवेशलंकांस्फुरंतमादायमहाहरिंतं ॥ विमानचर्यागृहगोपुरस्थैःपुष्पाग्र्यवर्षैरभिपूज्यमानः ॥ ८२ ॥ लाजगंधोदवर्षैस्तुसेव्यमानःशनैःशनैः ॥ राजवीथ्यास्तुशीतत्वात्संज्ञांप्रापमहाबलः ॥ ८३ ॥ ततःससंज्ञामुपलभ्यकृच्छ्राद्बलीयसस्तस्यभुजांतरस्थः ॥ अवेक्ष्यमाणःपुरराजमार्गेविचिंतयामासमुहुर्महात्मा ॥ ८४ ॥ एवंगृहीतेनकथंनुनामशक्यंमयासंप्रतिकर्तुमद्य ॥ तथाकरिष्यामियथाहरीणांभविष्यतीष्टंचहितंचकार्यं ॥ ८५ ॥

त्राह ॥ मन्येइति ॥ मोहवशादात्मानं परेणगृहीतं नबुध्यतइतिमन्येइत्यर्थः ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ कृच्छ्रगतत्वेपि मयानायंमोचयितुमुचितइत्याह ॥ मयात्विति ॥ ७९ ॥ कांक्षिष्ये प्रतीक्षिष्येतस्मात्क्षणंप्रतीक्षिष्येइतिपाठांतरं ॥ मोक्षितस्य कृतमोक्षणस्य विक्रमंतु द्रक्ष्यामीतिशेषः ॥ ८० ॥ ८१ ॥ पुष्पाग्र्यवर्षैरुत्तमपुष्पवर्षैः ॥ ८२ ॥ लाजगंधोदवर्षैःसिच्यमानः ॥ दैवगत्यामोहनिवृत्तयेसुग्रीवइतिशेषः ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ संप्रतिकर्तुं सम्यक्प्रतिकर्तुं ॥ ८५ ॥